

STS de 2 de març de 2023, recurs 3972/2020

Les famílies monoparentals no tenen dret a acumular dues prestacions per naixement i cura de menors (accés al text de la sentència)

Una treballadora, única progenitora i en conseqüència família monoparental, **va reclamar el reconeixement de la prestació per naixement o cura de menors** no només com a mare biològica -que se li reconeix-, sinó **també la prestació corresponent a l'altre progenitor**.

El TS no li reconeix aquest dret, fonamentant-se en els arguments següents:

- Es tracta d'una **suspensió del contracte de treball** que, un cop es produeixen les exigències normatives, opera *ope legis* i **justifica**, amb independència o no de la prestació de la Seguretat Social, **el cessament de les obligacions mútues bàsiques del contracte** -prestació de serveis i contrapartida salarial-, i garanteix el dret a la reincorporació en finalitzar el període legalment previst de suspensió.
- **Reconèixer el dret a una doble prestació en el cas de les famílies monoparentals implicaria diverses conseqüències** que interferirien sensiblement a l'ordre normatiu:
 - En primer lloc, **suposaria crear una prestació contributiva nova** a favor dels progenitors de famílies monoparentals que, a més, quedaria estrictament limitada a la duplicació de la seva durada, sense modificar els condicionants específics en matèria de període de cotització prèvia o del règim jurídic de la pròpia concessió o subsistència, **alterant la configuració dissenyada pel legislador**.
 - I, en segon lloc, **s'hauria de modificar el règim jurídic de la suspensió contractual per causa de naixement i cura de fill**. Això afectaria sens dubte l'altre subjecte de la relació contractual, que es veuria obligat a suportar una major durada de la suspensió contractual prevista expressament per la llei, cosa que impactaria en les seves previsions de substitució o de reorganització de l'empresa i que, llevat d'una intervenció normativa ulterior, no l'eximiria del compliment de les obligacions de cotització en matèria de Seguretat Social.
- Una intervenció d'una rellevància com aquesta dista molt del que l'organització constitucional de l'Estat encomana als jutges i als tribunals. **La discussió sobre si el sistema resultant de protecció de les famílies monoparentals és o no el millor dels possibles excedeix amb escreix de les funcions dels òrgans jurisdiccionals**, que sí estan obligats a comprovar el respecte i l'adequació del règim jurídic qüestionat concret a les exigències de les normes nacionals o internacionals que poguessin condicionar la configuració legal. En aquest sentit, el reconeixement a l'únic progenitor d'una família monoparental de la prestació per naixement i cura de menor que li hagués correspost a l'altre progenitor en supòsits en què ja se li ha reconegut aquesta prestació pròpia no resulta una exigència que derivi ni de la *Constitución*, ni de cap norma de la Unió Europea, ni de cap acord o tractat internacional ratificat per Espanya.